

Prigodno druženje s vjernim gostima

VJERNI LOŠINJU Bavarci se vraćaju otoku već 40 godina

Nerezine volimo jer su drukčije, pa i »moderne«

U odnosu na Mali Lošinj i druge gradove, Nerezine su drukčije. Iako globaliziranije nego prije, i dalje nije prenapučeno, upravo nam se to i sviđa, kažu Helmut i Elisabeth Zallinger

Edi PRODAN

NEREZINE ▶ Biti četrdeset godina u braku, članom omiljenog kluba, biti toliko vremena privržen određenim prehrambenim navikama možda i nije neko posebno postignuće, ali kad punih 40 godina prevaljuješ na tisuće kilometara kako bi došao na svoje omiljeno odmorišno odredište – e to je već priča vrijedna pažnje. Helmut i Elisabeth Zallinger vjerni su gosti Nerezina baš toliko, puna četiri desetljeća. Za njih bolje destinacije, pa čak ni na bajkovitom Lošinju koji plijeni ljepotom prirode, ali i silno dugom tradicijom vrhunskog turizma, naprosto nema.

Tisuće kilometara

Iz svoje rodne Bavorske do Nerezina u jednom pravcu putuju po osam sati i to po dva puta godišnje. U svom su životu tako, samo putujući do Nerezina napravili više od stotinu tisuća kilometara, a na putu proveli skoro 1,5 tisuća sati.

- Prirodne ljepote i gastronomija Nerezina, kao i okolnih mjesta i ne samo otoka Lošinja su jedinstveni. Prvi naš posjet Lošinju zaustavio se u kampu Lopari prije

„Ponosni smo na goste koji nam se svake godine iznova vraćaju. Potvrda je to i našeg dobrog rada i stalnih aktivnosti na osuvremenjivanju ponude

Dalibor Cvitković

točno 40 godina, nakon čega smo se prebacili u privatni smještaj. Posljednjih 15 godina gosti smo, ma već i do bri prijatelji Marine Vešković. Barem jednom godišnje uspinjali smo se na Osorščicu, više puta posjetili Lubenice, a rado brodom putovali na Susak i Unije, pojašnjavaju nam Elisabeth i Helmut.

Omiljenije aktivnosti

DALEKO, ALI SRCU BLIZU

Iz svoje rodne Bavorske do Nerezina u jednom pravcu putuju po osam sati i to po dva puta godišnje, a na tom putu proveli su u 40 godina skoro 1,5 tisuća sati

trenutačno su im plivanje i uživanje u čistom lošinjskom moru, a svakodnevno uživaju i u gastroponudi Nerezina.

- Ponosni smo na goste koji nam se svake godine iznova vraćaju. Potvrda je to i našeg dobrog rada i stalnih aktivnosti na osuvremenjivanju ponude, mada nerijetko je slučaj da se takvi, dugogodišnji gosti s najviše radosti sjećaju vremena kad je u svakom, najviše možda infrastrukturnom smislu, bilo znatno drugačije nego danas. Kako god, puno pažnje polažemo na naš program vjernosti unutar kojeg se uvijek sjetimo i obilježimo neku od značajnih godišnjica ljudi koji se svake godine iznova sjete – nas, istaknuo nam je Dalibor Cvitković, direktor TZG-a Malog Lošinja.

Nešto drukčije

I u pravu je jer Elisabeth i Helmut s radošću sjećaju i 1986. godine kad je postojao samo trajekt Brestova – Porozina, pravca putem kojeg uvijek putuju.

- U odnosu na Mali Lošinj i druge gradove, Nerezine su drukčije. Iako globaliziranije nego prije, i dalje nije prenapučeno, upravo nam se to i sviđa. Najradije dolazimo u lipnju kada nije prevruće te nema previše gužvi i ljudi, pojašnjavaju da bi njihova draga

„Prvi naš posjet Lošinju zaustavio se u kampu Lopari prije točno 40 godina, nakon čega smo se prebacili u privatni smještaj. Posljednjih 15 godina gosti smo, ma već i dobri prijatelji Marine Vešković

Elisabeth i Helmut Zallinger

domaćica Marina Vešković dodala kako je nakon toliko godina normalno i logično sprijateljiti se s gostima koji se vjerno vraćaju. Pohvalili su izgled nerezinskog Trga Studenac, osobito činjenicu da tamo nije dozvoljeno prometovanje vozilima. Osim trenutačnih građevinskih radova na području Nerezina nemaju zamjerki ni negativnih komentara na »moderne« Nerezine.

Prilika je to bila da direktor Cvitković obitelji Zallinger uruči prigodne darove – Lošinj Local Products – kao i zahvalnicu te uz poštovanje prema njihovoj dosadašnjoj vjernosti izrazi želju da se, kad za to dode vrijeme, obilježi i – pola stoljeća njihove vjernosti.